

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

№ 7-8 (281-282) Вівторок, 7 березня 1950 р. Ціна 40 к.

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

12 БЕРЕЗНЯ—ВИБОРИ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

ВІДДАМО СВОЇ ГОЛОСИ КАНДИДАТАМ СТАЛІНСЬКОГО БЛОКУ КОМУНІСТІВ І БЕЗПАРТІЙНИХ!

КАНДИДАТ У ДЕПУТАТИ РАДИ СОЮЗУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Олександр Вікентійович Скверняк (БІОГРАФІЯ)

Олександр Вікентійович Скверняк народився в 1903 році, в м. Одесі, в сім'ї робітника. Закінчив початкову школу, а потім технічне залізничне училище.

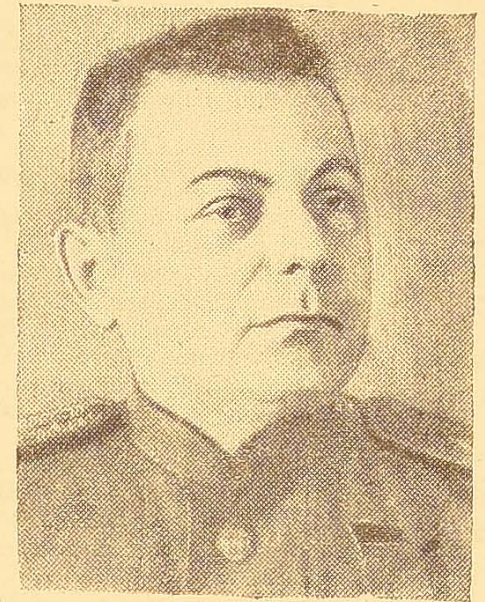
Олександр Вікентійович Скверняк народився в 1903 році, в м. Одесі, в сім'ї робітника. Закінчив початкову школу, а потім технічне залізничне училище.

свій паровоз у рідне місто. У визволеній від ворога Одесі тов. Скверняк енергійно працює над відбудовою паровозного депо.

Трудове життя Олександр Вікентійович почав у 1922 році слюсарем на заводі ім. Січневого повстання.

Восени 1941 року тов. Скверняк евакуюється в Сталінград. Тут він водить бронепоезд, бе-

Зараз тов. Скверняк усі свої сили і багатий досвід віддає підготовці кадрів, він навчає молоді кадри лунінських методів роботи, допомагає ремонтним бригадам ремонтувати паровози, навчає машиністів економити паливо.

Незабаром він переходить на роботу помічника машиніста паровозного депо Одеса-Товарна. З цього часу він зв'язує все своє життя з залізничним транспортом. Олександр Вікентійович наполегливо вивчає паровозну справу, і в 1925 році його призначають машиністом паровоза спочатку товарних, а потім пасажирських поїздів.

Своєю трудовою доблестю, активною участю в громадському і політичному житті тов. Скверняк завоював авторитет і пошану серед залізничників і всіх трудящих Одеси.

Прекрасний виробничник, активний учасник громадського життя, Олександр Вікентійович Скверняк в 1928 році вступає в ряди великої партії Леніна—Сталіна.

Олександр Вікентійович — знатний машиніст, новатор виробництва, один з перших впроваджує нові стахановсько-кривоносівські методи водіння важких поїздів, добивається високі показники технічних швидкостей і економії палива.

10 лютого 1946 року виборці Одеського—Ленінського виборчого округу обрали тов. Скверняка Олександра Вікентійовича депутатом до Ради Союзу Верховної Ради СРСР. На цьому високому посту Олександр Вікентійович показав себе вірним слугою народу, чуйним і уважним до потреб своїх виборців.

Олександр Вікентійович — знатний машиніст, новатор виробництва, один з перших впроваджує нові стахановсько-кривоносівські методи водіння важких поїздів, добивається високі показники технічних швидкостей і економії палива.

В 1939 році тов. Скверняк, як кращого машиніста депо, направляють на фінський фронт, де він мужньо й енергійно працює по постачанню діючої армії боеприпасів і оз-

Виборці Одеського—Ленінського виборчого округу знов висунули тов. Скверняка Олександра Вікентійовича кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

ре участь в відбиванні нальотів ворожої авіації. В кінці 1942 року тов. Скверняка направляють на фронт машиністом резерву Наркомату шляхів сполучення, де він доставляє ешелони з військами, боеприпасами, озброєнням і продовольством на передову лінію Південного фронту.

Окружна виборча комісія Одеського—Ленінського виборчого округу № 463 зареєструвала тов. Скверняка кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР.

КАНДИДАТ У ДЕПУТАТИ РАДИ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Данило Тимофійович Степанок (БІОГРАФІЯ)

Данило Тимофійович Степанок народився в 1902 році в сім'ї селянина-бідняка села Іванівка, Первомайського району, Одеської області.

В 1937 році тов. Степанок був прийнятий у ряди більшовицької партії.

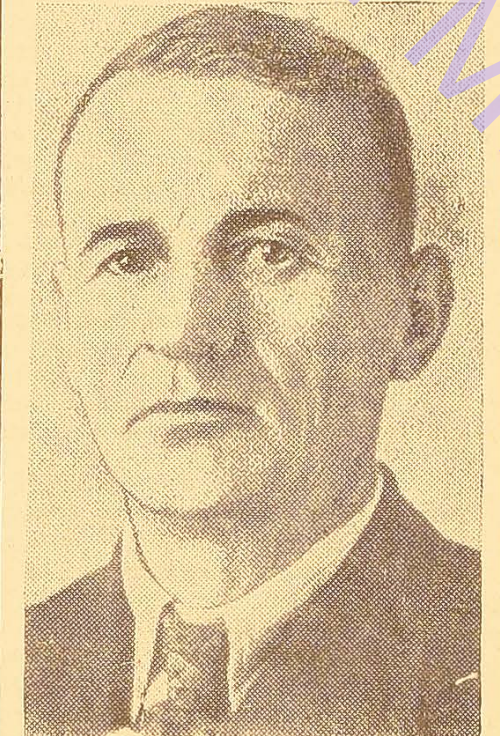
Після визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників тов. Степанок повернувся в Одеську область і знову став директором Кам'яномостівської МТС. Під його керівництвом за короткий час машинно-тракторна станція була відновлена, а в 1945 році вона вже вдвоє перевищила державне виробниче завдання. МТС зараз є одною з передових у нашій області.

З десяти років він іде в багряки. В злиднях і нестатках проходить його дитячі роки. Лише після Великої Жовтневої соціалістичної революції тов. Степанок починає вчитися.

В грудні 1938 року Данило Тимофійович призначений директором Кам'яномостівської МТС.

Данило Тимофійович Степанок — талановитий організатор, активний громадсько-політичний діяч, відданий борець за справу партії Леніна—Сталіна.

З 1924 року Данило Тимофійович служить в рядах Червоної Армії. В 1929 році він вступає в колгосп «Пам'ять Леніна». Через три роки правління колгоспу призначає його бригадиром рілнничої бригади. Через деякий час колгоспники артілі ім. 13-річчя Жовтня села Довга Пристань, Первомайського району, обрали його головою правління колгоспу. Тов. Степанок показав себе умілим і енергійним організатором колгоспного виробництва. Він добився високих урожаїв на соціалістичних полях і в 1936 році брав участь у Всесоюзній нараді передовиків сільського господарства.

Тов. Степанок був двічі обраний депутатом Верховної Ради СРСР і виправдав довіря виборців.

На партійних зборах, які відбулись 1-го березня, комуністи університету гостро критикували недоліки в галузі політико-виховної роботи, які сталися внаслідок низького рівня критики і самокритики, і зобов'язали партбюро університету і факультетів на основі розгортання принципової більшовицької критики негайно ліквідувати всі недоліки в роботі університету. Комуністи на зборах запевнили ЦК КП(б)У, що вони доклали всіх сил, щоб докорінно поліпшити політико-виховну роботу у нашому вузі.

Під час Великої Вітчизняної війни Данило Тимофійович працював директором Реп'євської МТС, Куйбишевської області, а потім—Персіанівської МТС, Ростовської області.

Данило Тимофійович Степанок—член Центрального Комітету Комуністичної партії (більшовиків) України.

Виправлення хиб, існуючих в ідейно-політичній роботі, повинно зараз стати в центрі уваги нашої партійної організації. Керуючись мудрим вказівками партії, всемірно розгортаючи більшовицьку критику і самокритику, парторганізація університету зможе піднести політико-виховну роботу на належну висоту.

Під час Великої Вітчизняної війни Данило Тимофійович працював директором Реп'євської МТС, Куйбишевської області, а потім—Персіанівської МТС, Ростовської області.

Виборці Одеського виборчого округу № 37 знову висунули тов. Степанка Данила Тимофійовича кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Одеського виборчого округу № 37 зареєструвала тов. Степанка кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР.

Міжнародний жіночий день

Завтра — Міжнародний жіночий день. В цьому році наша Батьківщина відзначає це свято в обстановці підготовки до виборів у Верховну Раду СРСР, в умовах величезної політичної і трудової активності трудящих.

Вільно і щасливо живуть жінки в Радянському Союзі. Життя радянських жінок стало запалюючим прикладом для жінок всього світу. У країнах народної демократії здійснено рівноправ'я жінок. Жінки в цих країнах беруть активну участь у політичному, господарському і культурному житті.

Соціалістичний лад, породжений Жовтневою революцією, приніс жінці у нашій країні повне розкрячення від соціального, економічного і духовного рабства. В СРСР жінці надані рівні з чоловіком права в усіх галузях державного, господарського, громадсько-політичного і культурного життя. Ці великі права жінок закріплені у Сталінській Конституції.

Нема і не може бути рівноправ'я жінок у капіталістичних країнах. У Швейцарії, Бельгії, Іспанії, Греції, Ірані жінки позбавлені права обирати і бути обраними. В багатьох капіталістичних країнах це право надзвичайно обмежене. В колоніальних країнах жінки зовсім не мають виборчих прав.

В Радянському Союзі жінка стала активним громадським і політичним діячем. 277 жінок є депутатами Верховної Ради СРСР. Понад 1700 жінок обрано у Верховні Ради союзних і автономних республік і біля півмільйона жінок у місцеві Ради депутатів трудящих. Кращі дочки радянського народу висунуті на наступних виборах кандидатами у депутати Верховної Ради СРСР.

Міжнародний день жінок трудящі жінки всього світу зустрічають в обстановці подальшого росту сил антиімперіалістичного табору. Вони мужньо борються за мир, демократію і соціалізм. 80 мільйонів жінок об'єдналися в міжнародній демократичній федерації. В авангарді міжнародного руху жінок за мир ідуть жінки Радянського Союзу і країн народної демократії.

Жінки в нашій країні є активними учасниками соціалістичного будівництва. Мільйони радянських патріоток самовіддано працюють на фабриках і заводах, в колгоспах і радгоспах.

Міжнародний день жінок трудящі жінки всього світу зустрічають в обстановці подальшого росту сил антиімперіалістичного табору. Вони мужньо борються за мир, демократію і соціалізм. 80 мільйонів жінок об'єдналися в міжнародній демократичній федерації. В авангарді міжнародного руху жінок за мир ідуть жінки Радянського Союзу і країн народної демократії.

Радянські жінки мають всі можливості оволодіти наукою і культурою. Серед всіх спеціалістів з закінченою вищою освітою — 44 проц. жінок. Жінки — наукові працівники, інженери, техніки і агрономи своїми винаходами, дослідженнями і відкриттями збагачують радянську науку. Тільки в одному нашому університеті працюють викладачами і доцентами 90 жінок. Лише у післявоєнні роки із стін університету вийшло біля тисячі жінок-спеціалістів.

День 8-го березня радянські жінки ознаменують новими успіхами в праці і навчанні. Сотні студенток нашого університету відзначають свято відмінними показниками учоби, активною участю в підготовці до виборів у Верховну Раду СРСР. Весь університет знає імена студенток-відмінниць В. Кухаренко, К. Народицької, В. Луньоні, Г. Лобзіної, Р. Грищенко, аспіранток В. Карпової, М. Канцур і багатьох інших. Серед наукових працівників великою пошаною користуються доценти т.т. Жаренко, Збандуто, Сизоненко, викладачі т.т. Коб'якова, Оленович та ін. Відзначаються своєю сумлінною працею і службовці університету т.т. Гладишева, Вікторенко, Панаїоті, Микоцька.

Самовіддана праця радянських жінок, їх трудові подвиги високо оцінюються Радянським Урядом. Більшість півмільйона жінок нагороджено орденами і медалями, 1600 жінок одержали високе звання Героя Соціалістичної Праці.

Святкуючи Міжнародний жіночий день, радянські жінки сповнені рішучості віддати всі свої сили і знання на благо народу, на благо нашої Батьківщини в ім'я побудови комунізму.

Вище рівень критики і самокритики

Партія і великий Сталін учать, що бойова, більшовицька критика і самокритика є могутньою рушійною силою розвитку радянського суспільства, дійовою зброєю в боротьбі за комунізм. Тепер, коли партія і весь радянський народ спрямовують всю свою творчу енергію на розв'язання завдань комуністичного будівництва, критика і самокритика повинна бути розгорнута якомога ширше, якомога гостріше повинна стати боротьбою з всілякими недоліками в нашій роботі, що гальмують наш рух до комунізму.

Цими днями питання про становище критики і самокритики в нашому університеті обговорювалося в ЦК КП(б)У. У своїй постанові Центрального Комітету КП(б)У вказав на факти політичної недооцінки і затиску критики і самокритики, що існували в університеті.

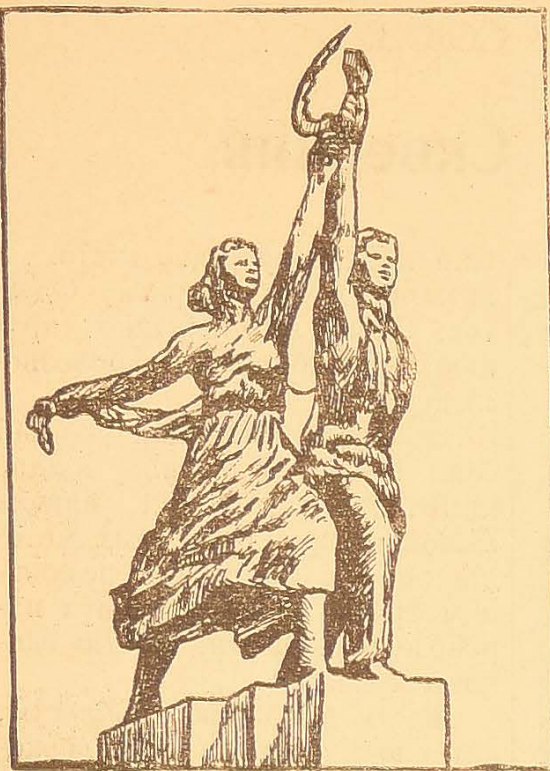
Значення критики і самокритики надзвичайно велике. Однак в нашому університеті критика і самокритика перебуває на низькому рівні. На республіканській нараді працівників вищої школи секретар ЦК КП(б)У тов. Назаренко вказував на відсутність критики і самокритики на кафедрі філософії нашого університету (керівник кафедри доцент С. Коган). У своїх взаємних рецензіях на стенограми лекцій доцент С. Коган і викладач Ю. Шумський замість ділового, критичного розбору лекцій стали на шлях взаємного вихвалання і не вказали на недоліки, які мали місце в лекціях.

Партійне бюро університету не вжило дійових заходів для ліквідації істотних недоліків в галузі ідейно-політичної роботи, на які вказав ще в червні минулого року Одеський міський Комітет КП(б)У. Це свідчило, по суті, про терпиме ставлення до недоліків з боку партбюро, говорило не про що інше, як про замазування існуючих недоліків, було яскравим свідченням неправильного відношення до критики і самокритики.

Не краще справа з критикою і самокритикою і на інших кафедрах. Рада університету, розглянувши питання про стан політико-виховної роботи в університеті, відзначила, що критика і самокритика на кафедрах перебуває в незадовільному стані.

На партійних зборах, які відбулись 1-го березня, комуністи університету гостро критикували недоліки в галузі політико-виховної роботи, які сталися внаслідок низького рівня критики і самокритики, і зобов'язали партбюро університету і факультетів на основі розгортання принципової більшовицької критики негайно ліквідувати всі недоліки в роботі університету. Комуністи на зборах запевнили ЦК КП(б)У, що вони доклали всіх сил, щоб докорінно поліпшити політико-виховну роботу у нашому вузі.

На допомогу агітаторові

Наша революція є єдиною, що не тільки розбила окопи капіталізму і дала народові свободу, але встигла ще дати народові матеріальні умови для заможного життя.

И. СТАЛІН.

Ми хочемо зробити всіх робітників і всіх селян культурними і освіченими, і ми зробимо це з часом.

И. СТАЛІН.

Молоде радянське покоління має зміцнити силу і могутність соціалістичного радянського ладу, цілком використати рушійні сили радянського суспільства для нового небаченого розквіту нашого добробуту і культури. Для цих великих завдань молоде покоління повинно бути виховане стійким, багаторим, таким, що не боїться перешкод, що йде назустріч цим перешкодам і вміє їх переробляти. Наші люди повинні бути освіченими, високодейними людьми, з високими культурними, моральними вимогами і смаками.

А. ЖДАНОВ.

НАЙПЕРЕДОВІША В СВІТІ КУЛЬТУРА

У Любашівському районі відкрито нову школу.
Одеський стахановець Григорій Неживенко обраний членом вченої ради політехнічного інституту.
Короткі газетні повідомлення. Ми звикли до них, вони здаються нам звичайними. Але це скромні і величні докази небаченого в світі розквіту соціалістичної культури. «Людина завжди має право на освіту, відпочинок і на труд» — ці слова стали символом і змістом нашого життя.

В 1918 році великий Ленін писав: «Радиче вільно розуміє розум, весь його геній творить тільки для того, щоб дати одним з нас блага техніки і культури, а другим позбавити самого необхідного — освіти й розвитку. Тепер же всі чудеса техніки, всі завоювання культури стануть загальнолюдським надбанням і віднині ніколи людський розум і геній не будуть обернені в знаряддя насилья, в знаряддя експлуатації».

У Любашівському районі відкрито нову школу.
Одеський стахановець Григорій Неживенко обраний членом вченої ради політехнічного інституту.
Короткі газетні повідомлення. Ми звикли до них, вони здаються нам звичайними. Але це скромні і величні докази небаченого в світі розквіту соціалістичної культури. «Людина завжди має право на освіту, відпочинок і на труд» — ці слова стали символом і змістом нашого життя.

У Любашівському районі відкрито нову школу.
Одеський стахановець Григорій Неживенко обраний членом вченої ради політехнічного інституту.
Короткі газетні повідомлення. Ми звикли до них, вони здаються нам звичайними. Але це скромні і величні докази небаченого в світі розквіту соціалістичної культури. «Людина завжди має право на освіту, відпочинок і на труд» — ці слова стали символом і змістом нашого життя.

У Любашівському районі відкрито нову школу.
Одеський стахановець Григорій Неживенко обраний членом вченої ради політехнічного інституту.
Короткі газетні повідомлення. Ми звикли до них, вони здаються нам звичайними. Але це скромні і величні докази небаченого в світі розквіту соціалістичної культури. «Людина завжди має право на освіту, відпочинок і на труд» — ці слова стали символом і змістом нашого життя.

У Любашівському районі відкрито нову школу.
Одеський стахановець Григорій Неживенко обраний членом вченої ради політехнічного інституту.
Короткі газетні повідомлення. Ми звикли до них, вони здаються нам звичайними. Але це скромні і величні докази небаченого в світі розквіту соціалістичної культури. «Людина завжди має право на освіту, відпочинок і на труд» — ці слова стали символом і змістом нашого життя.

У Любашівському районі відкрито нову школу.
Одеський стахановець Григорій Неживенко обраний членом вченої ради політехнічного інституту.
Короткі газетні повідомлення. Ми звикли до них, вони здаються нам звичайними. Але це скромні і величні докази небаченого в світі розквіту соціалістичної культури. «Людина завжди має право на освіту, відпочинок і на труд» — ці слова стали символом і змістом нашого життя.

У Любашівському районі відкрито нову школу.
Одеський стахановець Григорій Неживенко обраний членом вченої ради політехнічного інституту.
Короткі газетні повідомлення. Ми звикли до них, вони здаються нам звичайними. Але це скромні і величні докази небаченого в світі розквіту соціалістичної культури. «Людина завжди має право на освіту, відпочинок і на труд» — ці слова стали символом і змістом нашого життя.

П РА В О Н А О С В І Т У В К РА Ї Н І , Д Е П А Н У Є Д О Л А Р

відношення до студентів, зазідаються в «антиамериканській діяльності». З'являються «братства» з розбійним фашистським Ку-клукс-кланом загальною імені. Студенти, які мають багаті і впливові батьків, ведуть розбещене життя. Дуже похорова гуманітарна освіта, спорт, і «дженглменські науки», що набуваються у «високому суспільстві», в кастрових клубах і в «братствах» — ось те коло, в якому обертаються верхні буржуазні молоді, яка вчиться в університетах і готується після такого безтурботного життя поїсти команди пошти в країні долару.

3. „ОДНОРУКИ БАНДИТИ“

У розкішних хатлах і в невеликих приміщеннях, в ресторанах і біля бензоколонк Сполучених Штатів можна побачити дивну споруду: продовгувата металева скринька з двома отворами — верхнім та нижнім. У верхній треба кинути монету та покрити її за ручку. У нижньому отворі виникають різні фрукти. Іх треба розмістити у відповідному співвідношенні і тоді — виграти. Це нове «досвіження» американської технічної думки, праймний автомат «однорукий бандит», як змув його у Сполучених Штатах. За дослідженнями американського журналу «Колдлер», виграти на автоматі математично неможливо.

Технічна «новина» переможно крокує по країні. Автомат встановлено в 70 тисячах пунктах. Вдень і вночі дестеріають «однорукий бандити» свою жертву — середнього американця. Трумен заборонила які думати, відбрав у нього книгу і залишив єдину культурну ррвгу — гральний автомат.

«Оператори» (так називають власників автоматів) одержують казкові прибутки. Так, наприклад, відомий гангстер Френк Костелло наживав на «одноруких бандитах» 30 мільйонів доларів щорічно. Американські вчені присвячують гральним автоматам багато наукових досліджень. А професор нью-йоркського університету Кларенс Кларк навіть винайшов «автомат для гри на «однорукому бандиті».

Америка широко популяризує свій винахід. За планом Маршалла гральні автомати ввозяться в країни західної Європи. «Однорукий бандити» мусять допомогти своїм двоюрідним братам швидше викачати гроші та одягти армо на швидо свободололюбних народів. Атомна бомба і гральний автомат, чумні бактерії і проблема впливу пальців людини на розвиток нащадків — ось над чим працюють американські вчені, ось нові «досвіження» американської наукової думки.

Газети, радіо, кіно, профашистська бульварна література поспоканди отруюють отрутою реакційної пропаганди свідомість мільйонів американців. Правлячі кола, за прикладом німецьких та італійських фашистів, взяли зараз під свій спеціальний контроль школу, надаючи особливо великого значення вихованню молодого покоління. У лютому 1949 р. «відділ освіти» нью-йоркського муніципалітету почав проведення своєї антикомуністичної програми виховання нью-йоркських дітей... «розруховної на тривалий строк». 35 тисяч нью-йоркських учителів уже одержали перший із намічених серії бюлетенів, в якому містяться наймерзотніші наклепи на Радянський Союз.

У південних штатах фашистська організація Ку-клукс-клан знову відновила свою терористичну діяльність. Використовуючи засоби чорнорубачесників Муссоліні або гітлерівських сесівіців, одягнені в білі балахони погонщиків із Ку-клукс-клана тероризують і вбивають негрів, передаючи робітників, прогресивно настроєних інтелігентів.

(З передовки до брошури прогресивного американського журналіста Джона Співака «Американський фашизм»).

КУЛЬТУРА, ЯКА НІВЕЧИТЬ ЛЮДЕЙ

Англійський письменник XVIII віку Мандельштам, автор знаменитого «Байки про бджіл», вказував, що буржуазну культуру живлять пороки, і знищення їх привело б до загибелі буржуазної цивілізації.

Хитається грунт під ногами імперіалістичних продвигачів своє панування, буржуазній треба відйти у свободололюбних народів все більше та більше, духовно спустошеної, перетворити на звіря, покриті гарматним м'ясо. Кіно, театр, мистецтво, філософія — все використовує буржуазія для досягнення цієї мети.

Шотландія Голівуд заснає кінотеатри маршаллізованих країн своєю продукцією. Про що розповідають американські фільми, чому вони чять глядачів? Молода красна жінка, яка вбиває людей, щоб політи теплою кров'ю отруїти рослинну; професор в чорних рукавичках, який з насолодою мучить і вбиває своїх пацієнтів; група студентів, які врівноважують свого товариша, демонструючи «духовну міць нації».

Радиче і натхненна праця вирине на нашій землі. З місяця в місяць кращає добробут радянських людей. Квітне соціалістична культура. Кожний день газети та радіо приносять звістки про нові перемоги на культурному фронті. Відкриття нової школи, раціоналізаторська пропозиція робітників, виступ ланкової на засіданні вченої ради інституту — все це докази величній культурній революції, яка здійснена в нашій країні під керівництвом більшовицької партії.

1. ДИТИНСТВО ДОЧКИ РОБІТНИКА

В місті Одесі по вулиці ім. Толстого височить прекрасний будинок школи № 58. Просторі коридори, світлі класи, веселий галас шасливих дітей. Ось маленька дусьва дівчина з чорною краваткою. Це Валя Бобок — дочка робітника з заводу. Вона зупинилася біля портрети в мальовничій рамі. З стін дивиться на дочку робітника великий Сталін. Всміхається дівчина, і ця радісна посмішка — гаряча подяка радянських дітей вождєві за велике право на освіту.

Валя Бобок добре знає, кому вона зобов'язана своїм щастям — партії, любимому Сталіну.

Багато чого не знає Валя Бобок. Вона ніколи не вивчала «закоп божий», по її долонях ніколи бачило не халоська дівчука вчительська лінійка, ті ніхто і ніколи не називав «кухарчиною дочкою». Про минуле своєї Батьківщини Валя знає лише з книжок.

Щарська Росія була відсталю країною. За переписом 1914 року лише 30 процентів дітей віком від 9 років і більше були письменними. Радянська держава, більшовицька партія зробила завоювання культури надбанням усього народу. По всі країні розгорнулася боротьба за опанування письменністю, як найпершою умовою засвоєння всіх культурних цінностей, нагромаджених людством. За роки сталінських п'ятирічок до початку Вітчизняної війни в нашій країні було побудовано 60 тисяч нових шкіл. Лише в 1939 році державні витрати на народну освіту становили 60,8 мільярдів карбованців.

Вічесь, Валя Бобок, Батьківщина-мати надійно охороняє твоє щасливє дитинство. Пройдуть роки, ти закінчиш школу і перед тобою широко відкриються двері інститутів та університетів. Ти будеш геологом

або юристом, біологом або істориком, ти будуватимеш комунізм, ти житимеш при коммунизмі, маленька руська дівчинка, дочка простого одеського робітника.

2. ШАСЛИВА ЮНІСТЬ

Якби 33 роки тому селянню бідняку Григорію Поліщуку з села Янолівка, Жовтневого району сказали, що його син вчиться в університеті, старий, напевно б, недовірило посміхнувся. Це було навіть за межею його мрії. А в чудеса Григорій Поліщук не вірив.

Пройшли роки, і те, що здавалося селянню дивом, стало в нашій соціалістичній державі дійсністю. Син Поліщука — Григорій вчиться тепер на IV курсі історичного факультету нашого університету. В жорстких боєх на фронтах Вітчизняної війни він захистив своє право на освіту.

Студент III курсу юридичного факультету Олександр Зидо виріє в сім'ї доньку шаштару. Закінчивши школу, Олександр почав своє трудове життя. Він став забійником-стахановцем. В 1948 році Зидо вирішив продовжувати навчання і поїхав до Одеси.

В «демократичних» Сполучених Штатах такий приклад, напевно, став би сенсацією. В Радянському Союзі сотні тисяч юнаків і дівчат мають змогу вчитися у вищих навчальних закладах. Одні йдуть туди із шкільної лави, інші — з виробництва. Наші вузи виховують висококваліфікованих спеціалістів, озброєних марксистсько-ленінським вченням. Радянські інститути і університети з року в рік ростуть. Вони є вогищем найпередовішої в світі соціалістичної культури і науки.

Візьмімо хоча б наш, Одеський університет. Він існує вже 85 років. До Великої Жовтневої соціалістичної революції університет мав всього декілька факультетів, на яких навчалось 139 студентів. Після Жовтня Одеський університет став значним навчальним і науковим центром. Він налічує зараз десять факультетів, на яких вчиться до 3000 студентів — дітей робітників і колгоспників. Лекції в університеті читають досвідчені професори, доценти і викладачі. В стінах університету проводиться велика наукова і учбово робота, працює багато студентських наукових гуртків, в яких студенти набувають навиків дослідницької роботи, вдосконалюють свої знання.

Славні традиції має наш університет. Тут працювали відомі всьому світові вчені І. Мечніков, А. Ковалевський, Е. Шеллєн та багато інших. Студенти та наукові працівники університету брали активну участь в революційній 1905 і 1917 років. Виховний університету аспірант Бронко, доцент Олександр Чернов і Веселод Киселєв загинули смертю хоробрих, захищаючи нашу Вітчизну.

Проблема підвищення врожайності колгоспних лав і будівництва фотарій для покращення здоров'я шахтарів, повернення сору і розповсюдження мінеральних солей у Туркменії — ось над чим працюють радянські вчені, ось досягнення радянської наукової думки.

В СРСР створена величезна сітка масових бібліотек. Іх число зросло з 12600 в 1914 р. до 77600 в 1939 р., а книжковий фонд за цей же період — з 8,9 млн. до 146,8 млн. книг. У 1914 р. в середньому на 10 тис. жителів припадало 0,9 бібліотеки і 839 книг, а в 1939 р. на таку ж кількість жителів було 5 масових бібліотек і 8,612 книг.

Більшовицька партія і соціалістична держава поспоканди відвоювали про культурний розвиток нашій Батьківщині. В 1949 р. на соціально-культурні потреби було асигновано 119 мільярдів карбованців.

Щовечора в офірсі лунають настирливі позиви нью-йоркських та лондонських радіостанцій. Багатьма мовами, на довгих та коротких хвилях вони розповідають світові про американський рай, про американську культуру.

1. ДОЛЯ ХЛОПЧИКА ГАРІ

Хлопчик Гарі десять років. Його батько — не іноземець, не негр і не комуніст. Він — звичайний американець, сто процентний янки, повновправний громадянин «демократичних» Сполучених Штатів. Але ось вже три роки, як він безробітний. Йому щодня доводиться жити в сиротинці. Гарі мусив залишити школу.

Таких хлопчиків і дівчат, як Гарі, в США нараховується 6 мільйонів. Це 20 процентів дітей шкільного віку. Всі вони позбавлені можливості вчитися. Навіть за офіційними даними в Америці із 75 мільйонів дорослого населення 36 мільйонів чоловік не закінчили школи, а 10 мільйонів зовсім немисльмени.

Так звані державні школи США знаходяться в жалючих умовах. Вони містяться у сиріх холодних приміщеннях. В школах країни невістачає 10 тисяч вчителів. По-над одна третина учнів зовсім не має підручників. В багатьох Америці, у вочинні мільярдів, на народну освіту витрачається 1,5 процента щорічного національного прибутку.

Так живе «демократична» монополія. А що робиться в колоніальних країнах, на батьківщині безправних тубільців? Газета «Манчестер гардіан» повідомляє, що з 25 мільйонів населення Нігерії (Британська Західна Африка) майже всі без винятку немисльмени. В країнах, що перебувають під опікою лейбористського уряду Англії, 3—5 процентів грамотності вважається визначним досягненням.

2. ОБЛИЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Шістдесяті американські інформаційні бюрро випускає в світ ілюстрований журнал «Америка». Багато сенсативних нарисів присвячено в ньому життю американської вищої школи. На очах читачів веселі, задоволені обличчя студентів.

О, якби хоч раз цей журнал потрапив до сору і розповсюдження мінеральних солей у Туркменії — ось над чим працюють радянські вчені, ось досягнення радянської наукової думки.

В СРСР створена величезна сітка масових бібліотек. Іх число зросло з 12600 в 1914 р. до 77600 в 1939 р., а книжковий фонд за цей же період — з 8,9 млн. до 146,8 млн. книг. У 1914 р. в середньому на 10 тис. жителів припадало 0,9 бібліотеки і 839 книг, а в 1939 р. на таку ж кількість жителів було 5 масових бібліотек і 8,612 книг.

Більшовицька партія і соціалістична держава поспоканди відвоювали про культурний розвиток нашій Батьківщині. В 1949 р. на соціально-культурні потреби було асигновано 119 мільярдів карбованців.

Замовки, брехливі голоси Америки. Народи світу не обдурити. Ми знаємо ті, розлітну буржуазну культуру. Ось вона.

3. НА БЛАГО НАРОДУ

Чудову картину побачати одесити, проходячи через два-три роки вулицями рідного міста. На широких бульварах і проспектах, в парках і скверах виростають різкі декоративні екзоти — павліяна, гімкго, сирійська рожа. Вони ще більше прикрашають вулиці красуні-Одеси.

Над розсіяними проблемами озеленення міста працюють наукові працівники ботанічного саду нашого університету. Вони вивчають історію ландшафту Одеського району, впроваднюють нові радянські породи цінних наукових культурних екзотів на територію шкільної лави, інші — з виробництва. Наші вузи виховують висококваліфікованих спеціалістів, озброєних марксистсько-ленінським вченням. Радянські інститути і університети з року в рік ростуть. Вони є вогищем найпередовішої в світі соціалістичної культури і науки.

Візьмімо хоча б наш, Одеський університет. Він існує вже 85 років. До Великої Жовтневої соціалістичної революції університет мав всього декілька факультетів, на яких навчалось 139 студентів. Після Жовтня Одеський університет став значним навчальним і науковим центром. Він налічує зараз десять факультетів, на яких вчиться до 3000 студентів — дітей робітників і колгоспників. Лекції в університеті читають досвідчені професори, доценти і викладачі. В стінах університету проводиться велика наукова і учбово робота, працює багато студентських наукових гуртків, в яких студенти набувають навиків дослідницької роботи, вдосконалюють свої знання.

Славні традиції має наш університет. Тут працювали відомі всьому світові вчені І. Мечніков, А. Ковалевський, Е. Шеллєн та багато інших. Студенти та наукові працівники університету брали активну участь в революційній 1905 і 1917 років. Виховний університету аспірант Бронко, доцент Олександр Чернов і Веселод Киселєв загинули смертю хоробрих, захищаючи нашу Вітчизну.

Цифри і факти

Радянська влада дала трудящим масам велике право на освіту. У 1914-15 р. число учнів у загальноосвітніх початкових, неповних середніх і середніх школах становило 7,9 млн., навчало їх 231 тис. учителів. У 1938-39 р. у цих школах навчалось 31,5 млн. і навчали їх 1,027 тис. учителів. За цей час кількість учнів зросла у Туркменії — в 43 рази, в Узбекистані — в 68, в Таджикистані — більш ніж в 660 разів. Тепер в наших школах навчається 36 мільйонів дітей. В містах і селах Союзу здійснена загальна семірічна освіта.

В СРСР створена величезна сітка масових бібліотек. Іх число зросло з 12600 в 1914 р. до 77600 в 1939 р., а книжковий фонд за цей же період — з 8,9 млн. до 146,8 млн. книг. У 1914 р. в середньому на 10 тис. жителів припадало 0,9 бібліотеки і 839 книг, а в 1939 р. на таку ж кількість жителів було 5 масових бібліотек і 8,612 книг.

Більшовицька партія і соціалістична держава поспоканди відвоювали про культурний розвиток нашій Батьківщині. В 1949 р. на соціально-культурні потреби було асигновано 119 мільярдів карбованців.

Більшовицька партія і соціалістична держава поспоканди відвоювали про культурний розвиток нашій Батьківщині. В 1949 р. на соціально-культурні потреби було асигновано 119 мільярдів карбованців.

У Любашівському районі відкрито нову школу.
Одеський стахановець Григорій Неживенко обраний членом вченої ради політехнічного інституту.
Короткі газетні повідомлення. Ми звикли до них, вони здаються нам звичайними. Але це скромні і величні докази небаченого в світі розквіту соціалістичної культури. «Людина завжди має право на освіту, відпочинок і на труд» — ці слова стали символом і змістом нашого життя.

У Любашівському районі відкрито нову школу.
Одеський стахановець Григорій Неживенко обраний членом вченої ради політехнічного інституту.
Короткі газетні повідомлення. Ми звикли до них, вони здаються нам звичайними. Але це скромні і величні докази небаченого в світі розквіту соціалістичної культури. «Людина завжди має право на освіту, відпочинок і на труд» — ці слова стали символом і змістом нашого життя.

Колектив університету палко вітає постанову партії і уряду про нове зниження цін

З величезною радістю зустрів колектив університету постанову Ради Міністрів СРСР і ЦК ВКП(б) про зниження державних роздрібних цін на продовольчі і промислові товари і постанову Ради Міністрів СРСР про переведення курсу карбованця на золоту базу і підвищення курсу карбованця щодо іноземних валют.

1-го березня в актовому залі відбувся багатолюдний мітинг студентів, викладачів, професорів і службовців університету.

Мітинг відкрив секретар партбюро університету доцент Несторенко. Завідувач кафедри політекономії доцент Мойсєєв зробив інформацію про постанову Ради Міністрів СРСР і ЦК ВКП(б). На мітингу виступили доцент Гурович, декан географічного факультету доцент Петрунь, студент історичного факультету тов. Толстой, студентка філологічного факультету тов. Доценко, студентка історичного факультету тов. Бегун та ін.

Учасники мітингу висловили гарячу подяку більшовицькій партії, радянському уряду і рідному товаришеві Сталіну за батьківське піклування про добробут народу.

— Відповімо на повсякденне піклування партії і уряду новими успіхами в навчанні і роботі, — таке було одностайне рішення учасників мітингу.

ПІДГОТОВКА ДО ВИБОРІВ У ВЕРХОВНУ РАДУ СРСР

НАШІ КРАЦІ АГІТАТОРИ

Понад 100 агітаторів із числа студентів, аспірантів і викладачів університету широко розгорнули агітаційну роботу серед виборців нашої виборчої дільниці.

Зразково організував роботу з виборцями старший агітатор будинку № 44 по вул. Пастера викладач історичного факультету тов. Оскаленко. Агітатори, якими він керує, регулярно роблять конспекти своїх бесід. Це дозволяє старшому агітаторові шляхом завчасного перегляду конспектів, контролювати якість лекцій і бесід, правильно скеровувати роботу агітаторів.

Студентка філологічного факультету Катерину Народицьку добре знають мешканці будинку № 4 по вулиці Шепкіна. Тов. Народицька давно працює агітатором у цьому будинку. Вона проводить тут агітаційну роботу і під час підготовки до виборів у місцеві Ради, і в період підготовки до виборів народних судів. Зараз тов. Народицька в яскравій дохідливій формі роз'яснила своїм виборцям «Положення про вибори до Верховної Ради СРСР», провела бесіди на теми «Сталінська Конституція — найдемократичніша конституція в світі», «Радянська виборча система», «Права і обов'язки громадян СРСР» та інші. Мешканці будинку з задоволенням слухають бесіди свого агітатора.

Студентка юридичного факультету Тамара Мусієздова, у відміну від Катерини Народицької, вперше працює з виборцями, але вона відразу зуміла встановити з ними тісний контакт. Виборці її будинку широкують, коли до них приходить агітатор. Тамара Мусієздова заздалегідь складала план своїх бесід і суворо цього плану дотримується.

Добре організував роботу на своїй ділянці старший агітатор у будинку № 8 по вул. Петра Великого студент юридичного факультету тов. Горшкевич. Мешканці цього будинку з допомогою агітаторів випускають у себе стінні газети, присвячені виборам. Бесіди агітаторів з виборцями проходять тут у цікавій формі.

Такими ж позитивними якостями відзначається і метод роботи агітатора у будинку № 11 по вул. ім. 10-річчя Радянської Армії студента економічного факультету тов. Трегубова. Всі його виборці не тільки беруть активну участь у бесідах, а й регулярно відвідують вечори для виборців, які відбуваються при нашому агітпункті.

Ми розповіли про роботу наших кращих агітаторів. Їх досвід повинен стати здобутком всього агітколективу університету.

Г. ОДИНЦОВ.

В гостях у О. В. Скверняка

Члени редколегії газети агітпункту «Агітатор» відвідали нашого кандидата в депутати Верховної Ради СРСР Олександра Вікентійовича Скверняка. Тов. Скверняк тепло зустрів гостей і у жвавій і дружній бесіді розповів про свої виробничі успіхи.

Олександр Вікентійович поцікавився життям студентів, їх учобою, загальними показниками успішності, розмахом громадської роботи в університеті, передав студентам привіт і побажав нових успіхів у навчанні.

Т. ЧЕРНІГОВА.

Попереду комуністи і комсомольці

В агітаційному колективі історичного факультету працюють 18 агітаторів. Це кращі комуністи та комсомольці. Особливо задоволені виборчі бесідами агітатора-комуніста, студента V курсу Леоніда Борщевського.

Добре також працюють агітаторами комсомольці т.т. Слівак В., Ко-

цєвський, Плосконос. Викладачі факультету допомагають агітаторам готуватись до бесід.

Недоліком в агітаційній роботі на історичному факультеті є те, що партбюро факультету несистематично контролює якість бесід агітаторів.

Ю. ПАТЛАН.

ФОТОГАЗЕТА АГІТПУНКТУ

Працівники агітпункту виборчої дільниці № 39 випустили цікаву фотогазету, яка відображає роботу університетського агітколективу.

В газеті містяться фото нашого кандидата в депутати Верховної Ради СРСР тов. Скверняка, фотографії кращих агітаторів. На знімках можна побачити, як студентка фізико-математичного факультету тов. Пішкіна і студентка філологічного факультету тов. Народицька складають

конспект своєї чергової бесіди, як агітатори т.т. Позігун, Кижнер і Трегубов проводять бесіди на квартирах у виборцях, як черговий по агітпункту тов. Броун дає консультацію молодому виборцю.

Фотогазета змістовна і дбайливо оформлена. Над нею багато попрацював студент юридичного факультету тов. Морозлі.

Е. ТАШМА.

Поліпшити ідейно-політичне виховання студентства

На зборах комсомольського активу університету

Республіканська нарада працівників вищої школи поставила перед вузівськими комсомольськими організаціями відповідальне і почесне завдання — стати надійними помічниками дирекції та партійної організації в справі підготовки висококваліфікованих, ідейно заратованих фахівців для соціалістичного народного господарства, докорінно поліпшити політичне виховання студентства.

Цьому питанню були присвячені збори комсомольського активу університету. В своїй доповіді учасник наради член комітету ЛКСМУ тов. Г. Лобзіна відзначила серйозні недоліки, які мають місце в роботі комсомольської організації. Але тов. Лобзіна не змогла охопити всіх сторін виховної роботи. Це зробили товариші, які виступили в дебатах.

Учасники зборів відзначили, що головна причина недоліків криється в незадовільному керівництві з боку комітету ЛКСМУ і факультетських комсомольських бюро роботою комсомольських груп. Академічна група ще не стала дійсним центром ідейно-виховної роботи, внаслідок чого значна частина студентів залишається поза впливом комсомольської організації. Комітет ЛКСМУ погано організував навчання комсомольського активу. Заняття школи активу проходили нецікаво, більшість доповідей були не конкретні, в них говорилося про комсомольську роботу «взагалі». Про це розповіли у своїх виступах т.т. Полнарйова, Богатський, Брейтман.

Комітет ЛКСМУ та факультетські бюро недостатньо контролювали якість вивчення соціально-економічних дисциплін. У деяких групах семінари проходять неактивно, мають місце факти попередньої домовленості студентів про відповідь по окремих питаннях, студенти не вміють пов'язувати вивчений матеріал з актуальними проблемами сучасності. Незадовільна організація семінарів — головна причина того, що під час зимової іспитової сесії 54 комсомольці одержали посередні оцінки з діалектичного та історичного матеріалізму, політекономії, історії, філософії. Про це говорили т.т. Мазур, Кушнір, Ріхтер.

ПЕРШОКУРСНИКАМ — ПОВСЯКДЕННУ УВАГУ

Підсумки зимової іспитової сесії в університеті свідчать про те, що в роботі студентів перших курсів було багато недоліків. Громадські організації факультетів не приділяли першокурсникам належної уваги, і в результаті — із 39 незадовільних оцінок, одержаних студентами університету під час зимової екзаменаційної сесії, 29 припадає на першокурсників. На фізико-математичному факультеті шість студентів першого курсу одержали незадовільні оцінки, на біологічному факультеті — три студенти і т. д. На факультеті іноземних мов студентки Зотова і Чемерісова не склали заліків, через що не були допущені до іспитів. Ці факти свідчать про слабку роботу комсомольської організації, про недостатній контроль за самостійною роботою першокурсників.

Комсомольські бюро факультетів, комітет ЛКСМУ університету мало і несистематично допомагали комсоргам перших курсів в їх роботі в групі, не вчили їх, не контролювали їх роботу.

У групі фізиків I курсу фізико-математичного факультету комсомольці Кучеренко і Сазонов одержали незадовільні оцінки під час сесії. Комсорг групи тов. Волкова несерйозно ставилася до виконання своїх обов'язків. Вона не знає всіх студентів своєї групи, не налагодила систематичного контролю за самостійною роботою кожного студента групи. Підготовка до сесії в цій групі була погана на самоплив і фактично розпочалася тільки за 2—3 дні до іспитів. Комсомольське бюро факультету (секретар тов. Дедухова, відповідальний за академічний сектор тов. Соколовська) не вжило заходів для поліпшення становища на I курсі.

На I курсі історичного факультету (комсорг т. Герцен) комсомолка тов. Степанчук не склала жодного заліку і іспиту, за що була відчислена з

Багато недоліків мають місце в проведенні політінформації та комсомольсько-молодіжних політгодин. На фізико-математичному, геологічному факультетах вони проходять нецікаво, з доповідями та інформаціями виступають не всі студенти. Стінна преса університету ще не стала посправжньому дійовою. Критичні замітки не обговорюються на групових зборах, до роботи по випуску газет не залучено комсомольських активістів. Культурно-масовий сектор комітету ЛКСМУ ніяк не може відновити роботу університетського ансамблю пісні та танцю. На ці недоліки вказали у своїх виступах т.т. Бичуч, Соболев, Співак.

Секретар комітету ЛКСМУ тов. В. Луньонук звернула увагу на необхідність вивчення кожного комсомольця зокрема. Відсутність індивідуальної роботи по вихованню кожного комсомольця призвела до того, що у нас мають місце випадки користування «шпаргалками» (студентка II курсу біологічного факультету Махновська), аморальних та хуліганських вчинків, які трапилися на юридичному факультеті. Тов. Луньонук вказує на неправильне ставлення до критики з боку секретаря комсомольського бюро геологічного факультету т. Степанова. Днями в газеті «За більшовицькі кадри» була надрукована стаття про недоліки в організації семінарських занять з соціально-економічних дисциплін на III курсі. Замість того, щоб по-діловому обговорити статтю, тов. Степанов і комсомольці групи намагалися приховати факти і навіть прийняли спеціальне рішення про «необ'єктивну критику».

Секретар партійного бюро університету тов. В. Несторенко закликав комсомольців виховувати у студентів почуття відповідальності перед Батьківщиною. У нас не повинно бути жодного випадку відмовлення випускників їхати на місце роботи за призначенням.

На зборах виступила зав. відділом студентської молоді ЦК ВЛКСМ тов. Гнезділова.

Збори прийняли конкретне рішення, скероване на швидку ліквідацію недоліків в політичному вихованні студентів.

Причиною цього ганебного факту було те, що комсомольські групи, запропонувавши тов. Степанчук допомогу і почувши її відмову, не поцікавились, як Степанчук готується до сесії, власне кажучи, відвернулись від неї. Нерозумно готуватися до іспитів також студент цього курсу комсомольці Кекуа. Він не приділив належної уваги вивченню основ марксизму-ленінізму. Під час складання іспиту з логіки тов. Кекуа користувався конспектом лекцій, однак, цей обурливий вчинок не став у групі предметом обговорення.

Головний недолік нашої академічної роботи — слабкий контроль за самостійною роботою кожного студента. Необхідно зобов'язати студентів перших курсів, особливо тих товаришів, які відстають у навчанні і не вміють раціонально використовувати свій робочий час, планувати свою самостійну роботу. А комсорги повинні щоденно контролювати її виконання.

Необхідно частіше практикувати самозити комсомольців на групових зборах про свою роботу в галузі підвищення знань і ідейно-політичного рівня. Треба більше проводити товаришських колоквиумів, які допомагають закріпити знання, одержані під час лекцій. Комсорги повинні звернути серйозну увагу на підготовку комсомольців до семінарів з основ марксизму-ленінізму. Кожен випадок відмовлення студента-комсомольця відповідати на семінарі треба негайно обговорити на групових зборах. Комсорг і староста курсу повинні вести рішучу боротьбу з проявами недисциплінованості окремих студентів, наполегливо боротись за зміцнення трудової дисципліни на курсі.

Лише при умові проведення в життя всіх цих заходів ми доможемося виправлення недоліків, які мали місце в першому семестрі.

А. ЧЕРЕДНИЧЕНКО,
член комітету ЛКСМУ університету

СПОРТ

ПЕРШІ СТАРТИ

Завдання, поставлені партією перед радянськими спортсменами, зобов'язують нас докласти всіх зусиль до підвищення спортивної кваліфікації студентів-фізкультурників, зокрема змінити методику тренування. Легка атлетика перестала бути «сезонним», літнім видом спорту. Щоб досягти в ній високих результатів, необхідно тренуватися круглий рік.

Цим шляхом пішли в цьому році легкоатлети Одеси. 19 лютого на стадіоні «Харчовик» були проведені міські легкоатлетичні змагання, присвячені виборам у Верховну Раду СРСР. Збірна команда легкоатлетів нашого університету у складі 55 чол. завоювала перше місце серед вузів і спортивних товариств міста.

У змаганнях хороші результати показали наші студенти т.т. Курдюмов, Уздін, Розщепкін, Кожухарь, Куцан (юридичний факультет), Слєпак, Фурман, П'ятерников (економічний факультет) та ін. Серед дівчат відзначилися т.т. Отян, Зюсскіна (філологічний факультет), Фіногенова, Шишкіна, Зімницька (фізико-математичний факультет), Шикалова, Морковнікова (біологічний факультет).

Необхідно також зазначити, що по причині недисциплінованості окремих легкоатлетів т.т. Бічмана, Мальковської і Шпикова, які не з'явилися на змагання, спортивні результати всього нашого колективу були знижені. Такі факти надалі не повинні мати місця.

Результати легкоатлетичних змагань, проведених 19 лютого, свідчать про безсумнівний успіх спортколективу університету, але, щоб утриматися і в майбутньому на першому місці, необхідно повсякденно дбайливо тренуватися і дотримуватися зразкової спортивної дисципліни.

В. СТАРОВЕРСЬКИЙ.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

„Поліпшити обслуговування читачів наукової бібліотеки“

Під таким заголовком була надрукована замітка у нашій газеті за 22 лютого ц. р.

В замітці критикувалися недоліки в роботі наукової бібліотеки.

Як повідомила директор бібліотеки тов. Плосконос, замітка була обговорена на партійних зборах і на виробничій нараді працівників бібліотеки. Критика газети була визнана справедливою. Намічено ряд конкретних заходів, скерованих на поліпшення обслуговування читачів.

Зараз для допомоги читачам спеціально виділено бібліотечного працівника. Вимоги читачів задовольняються в той же день.

При бібліотеці обладнано спеціальну аудиторію для занять аспірантів і студентів старших курсів.

Тов. Козирєв відмовчується

В газеті «За більшовицькі кадри» № 34 була надрукована стаття студента Писарука про серйозні недоліки в роботі шахової секції університету. Тов. Писарук вказував, що кафедра фізичного виховання (завідувач тов. Козирєв) не приділяє уваги розвитку шахового спорту, погано організувала проведення півфіналу першості університету.

Прошло два з половиною місяці, але ставлення керівників кафедри до шахового спорту не змінилося. Нещодавно почався розгріз першості університету. В ньому приймають участь кращі шахісти, серед них — шість першорозрядників. Кафедра не потурбувалася про те, щоб забезпечити для змагання потрібне приміщення. В університеті нема жодного шахового годинника.

Про всі ці неполадки знає тов. Козирєв. Читав він, напевно, і статтю в газеті «За більшовицькі кадри». Але завідуючий кафедрою фізичного виховання не хоче втрутитися і ліквідувати недоліки. Не хоче реагувати тов. Козирєв і на критику газети. Він вирішив відмовчатись. Слід, на решті, тов. Козирєву покінчити з політикою «невтручання».

Відповідальний редактор
В. ЄФІМЕНКО.